

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ! Поміть до своїх сторінок у фабриц, у майстер, асіле, заводі, фірмі і сіа організації. Поміть у усіх установах і про всі!

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШІ РОБІТНИКИ! Поміть до своїх сторінок у фабриц, у майстер, асіле, заводі, фірмі і сіа організації. Поміть у усіх установах і про всі!

А МАЙНОВЛАСНИКИ ТІЛЬКИ БЕРУТЬ ГРОШІ.

Руан, Кве.

На сторінках нашої робітничої преси пишеться багато про життя майстерів в різних майстерських околицях, тільки про Руан нічого ніколи немає, а тут так само шаліє виліт і про не треба дещо написати. Хоч би вийти ті подорожні каліцтва, що тут трапляються. Немає майже такого дня, щоб не було каліцтва в майні Норенда в Руані.

Перед трьома роками в цій майні працювало всего 25 робітників, а зараз в ній працює приблизно сім сот майстерів. З початку це було сик-так робітників, але тепер з новим удлинненнм їх удлинненнм так званої спід асистеми умовини праці стали несприятливими для робітників-майстерів.

ВЛАШТУВАЛИ ГОЛОСНЕ ЧИТАННЯ ЛЕКЦІЙ.

Атабаска, Алта.

В неділю, 24 листопада, відбувся в нас масовий мітинг. На початку мітінгу тов. С. Кузюк відчитав три лекції, що їх отримали від ЦНХ ТУРФДім. В першій лекції говориться про те, як то важко йшла праця в самих початках існування наших робітничо-фермерських організацій, та які колони кидали під ноги організаційно-освітній праці усіх жовтобланкетників.

ОТАК ВОНИ ЗНАЮТЬ ЛІЧИТИ РОБІТНИКА.

Вінніпег, Ман.

Підчас праці в лісі довелось нам кільком робітникам відкрити на бік грубу паплю з величезним корінням. Ми вперше цілому снідою, щоб це використати і мене кинуло на бік з таким розмахом, що я полетів на землю ком'є головою і так полегло, що аж свівся в очах засвітився, а в боці колозолю мов шпильками.

Коли форман-де побачив, то це й потрапив насмішливо звернути увагу інших робітників, що мвою кинуло мов галушкою. Але мені було не до сміху, бо я чув великий біль в боці і ледве дійшов до кемпі. Я заявив босові, що не можу працювати, бо біль не позволяє. Описав прийшов до мене компанійний лікар і навіть не оглянув мене, лиш дав яксь пігулку і казав вживати їх по дві три рази в день.

Описав я одержав від тайм-кніпера якусь записку до шпиталю, але що там в ній говорилось, я не знав, бо не вмю по-англійськи читати. Треба було поговорити з якимсь нам незнайомим чоловіком, що нам всім треба дати "номер найн".

Майнері почали квітуватися, а компанія взялася на штуршок. Показала спеція, які ходили коло кожного майнера і записували, кілька кожний з них може випробити на день машинкою.

Коли все це було підраховано, тоді компанія проголошує роботу на контракт і заманює робітників, що вони тепер будуть мати змогу більше заробити, та хто буде "гуд бой", то це й боїтись дістане. Це компанія ідеологія і почали робити на контракт і ринути один наперед одного. Це й приводить до того, що кожного дня когось показувать, а вони майновласники тільки посміхаються в кулак і загарбуть до кішени мільйони доларів, а ці темні, неорганізовані робітники навіть цього не бачуть.

Вони ще до своєї праці напоюють босів і форманів, щоб не втратити панської ласки.

Один тут їмає великої істому боси так немилосердно виснажують. Робітники переважно емігранти хорвати, словаки, українці і фінянди, з якими трудю щось зробити. Але все ж я такий вірю, що сідомішим робітникам треба говорити що дні до цих невідомих і понаспівати їхне рабське положення, то з часом таки вдається і тут організувати босю майнерську юнгу, та бодяй частини поставити край цему виснаженню, бо остаточно робітник визволиться тоді, як буде знищений цей панський сад, а для цього треба організуватися.

Майнер.

Поговорити з якимсь нам незнайомим чоловіком, що нам всім треба дати "номер найн". Я не знав, що він під цим розумів, але прийшовши знову до офісу я почув, як цей робітник казав дати мені "номер найн" і зараз мені подаю велику фляшку ридинового оліюку і казав, що я мушу випити що-найменше половину фляшки.

Я не хотів пити, бо знав, що це мені нічого не допоможе. Коли я описав запитав робітників, хто цей "лікар" і, то один робітник відповів мені, що це не який лікар.

Описав я прийав до шпиталю в Кебора, Онт. Тут пролежав чотири дні. Два дні давали мені на пропичення жодулка, а в другий два дні прикладали мені компреси. По чотирох

І ТАКИХ ЛЮДЕЙ Є ЩЕ ЧИМАЛО.

Атабаска, Алта.

Якоесь неділю тому я й ще одна товаришка були в одних фермерів. Вони вивили себе дуже побожаними. І як значайно, заїшла балачна про уєлчній в часі нашої баладри отой фармер взяв газету і почав читати собі потихо. Мені цікаво було вияти, яку газету читає він. І я спитала його. Він відповів мені, що це "Західні Вісті", що виходять в Едмонтоні. Врешті почав він говорити про ту газету. Подивившись мені і я почала її перчитувати.

Переглянула я її усьо й говорю, що в ній немає нічого не то корисного, а й навіть цікавого. На кінці тієї газети було оголошення, що мала бути забава в Народній Домі в Едмонтоні, а на тій забаві ма проповідувати логічне проповідник. Вступ на забаву був лиш за запрошенням.

Я розповіла тому фармеру, що до насих Укр. Роб. Дім на усім підприємствах і заводах мають вступ не тільки усі члени наших організацій, але і нечлени.

Розговоривши її ми про часописи.

І казала йому, щоб передлатити собі кране "Фармерське Життя" і там знайдє багато важкого і корисного для себе. Фармер відповів на те, як то він в церкві говорить про більшовиків, що вони не вірять в бога й, мовляв, що це так бог допустив, щоб сатана ходив поміж людьми та піддурював їх, аби вони на себе воєгували.

— Так на що ж бог допускає сатану, щоб він робив таке зло? — спитала його моя товаришка.

— Е, каже отой фармер, та же сатана був перший чим сатана бог.

І як завели дискусію, що її гуді було випутатись з неї бідоному фармерову. Я хоч як переконувала його, він все говорив своє, що так дав бог, щоб сатана робив людям зло.

Видно, що роки втовмачування пошквлячих мудрощів зробили такі свої.

Він навіть найбільше своє горе й нужду виправдав тим одним словом, що так дав бог.

Марія Скритник.

ПО ВИБОРАХ ДО МІСЬКОЇ РАДИ.

Келгари, Алта.

Перший раз в історії робітничого руху цього міста комууністична партія покзала цю роль свого кандидата при виборах до міської ради. До того часу компартія йшла до виборів од-тним фронтом з партією праці.

Після тієї конвенції рішення компартія вступити до міських виборів зі списком своїх кандидатів. Часу на підготівку до виборів було мало, усього несповна один тиждень.

Незважаючи на те, компартія міста Келгар номінувала свого кандидата тов. О. Солована.

Всі ж такі той короткий час використала компартія, вивішуючи програму й діяльність компартії, відкриваючи послений наступ капіталу на працюючих. Комууністичний кандидат отримав 135 голосів.

До міської ради ввійшли 8 радичів з буржуазних партій й 1 з наших робітничих, між ними є і радичі з партії праці.

Щебісестом вирішено оподаткувати мешканців на очисення й доставлення води до міста, зате ніало при голосуванні будова повітряної станції для літаків, а також справля одноденного відпочинку для фермерів в тижні.

Робкор.

СТАВСЯ НЕЩАСНИЙ ВИПАДОК.

Океан Фалс, Б. К.

Місяць тому назад стався у цій місцевості нещасний випадок. Одного дня, в суботу ввечерю, один ісландський робітник забавлявся зі своїм товаришем в одній кімнаті. Пошварили. Десь коло півночі ісландський робітник залетівся самий, закурив цигарета й асигув, з тліючого цигара занялася пошари і почала теж тліти.

На другий день рано, десь коло четвертої години, почувши несприятний крик. Відчинивши двері, я побачив отого робітника на коритарі цілком голого.

Він страшно кричав. Його тіло усе було попарене. Коли я взяв його до своєї кімнати й старався покласти його в ліжко, аж доки не прийде лікар, я побачив, що в його не було здоров'ю місяці від спалення. Не можна було його пожити.

Вже поверх місяць лежить нещасний робітник у шпиталю серед тяжких мук. Лікар говорить, що буде мусів наше-

влявати шкуру в тих місцях, де є найбільше попечена й вгоріла шкура-того робітника. Все-ж така мала надія на його відворочення.

І скільки нещастя наробила вже ота батліца! Та не апажаючи на те, багато робітників витрачає це не тільки свої важко зарпачовані центи на ті папітки, але й здоров'я, а то й життя.

От чому треба повести сильну кампанію проти пиячач. І за це діло повинні взятися самі організовані робітники.

П. Кудлицький.

В ДВАНАЦЯТИ РОКОВИНИ ЖОВТНЯ.

Монтреал, Кве.

Стараним Компартії й "Ліги Комууністичної Молоді Канади" відвідувано в Монтреалі, Кве. дванацять роковин побідного Жовтня. Свято відкрила мандолінова оркестра "Інтернаціоналом".

Потім відіграла та сама оркестра ще кілька музичних творів.

Голова свята, тов. Год, пояснив значіння свята, тов. Фрід від ЛКМ переповнив життя й виділи праці та класову боротьбу американських і канадських працюючих та робітничої молоді. Він наводив чимало фактів, що різко висвітлювали життя працюючих Радяського Союзу й положення робітників та фермерів по всіх капіталістичних країнах.

Ці одні промовець змалював в ярких красках наступ реакцій на фронт працюючих класів, вказуючи на потребу оборони й протинаступу працюючих на фронт капіталу.

Від піонерів американо-канадських Радяського Союзу вказуючи на ті визвольні бої, що їх ведуть піонери усього світу поруч старших бовиків, юний промовець закликав молоді до піонерських діл.

Останнім промовцем був тов. Дж. МакДоналд з Торонто. Він проаналізував теперішню політичну й економічну ситуацію по всіх імперіалістичних країнах, вказав на загрозю імперіалістської війни, що її готують капіталісти світу проти СРСР. Своєю налку промовою тов. МакДоналд закінчив закликом до робітників, щоб вступали в ряди Комууністичної Партії Канади, яка єдина стоїть на оборонних позиціях працюючих класів. Після того свята "Інтернаціоналу" закінчилося свято.

М. Рошю.

СПИШИМО НА ПОЗИЦІЇ СТРАЙКОВИХ БОЇВ.

Зрозумівши негайну потребу помочи лісовим робітникам, які страйкують в Порт Артур, Онт., організоване робітництво Брентфорд, Онт., посіпишло з допомогою голубушим страйкерам.

Дня 14 грудня в. р. драматичний гурток при відділі ТУРФДім відіграв драму п. н. "Підземна Галичина". Глядачів було невелике число, однак ті, що були, досить зацікавилися виставою.

На паві т. С. Багрії вступив з палкою промовою й пояснив страйк лісових робітників, про їхне тяжке положення серед зимы, про їхню заробітну платню, довгі години праці і санітарні умовини та виліт робітників лісовими баронами.

Також згадав про тяжку боротьбу страйкерів, які ходять десяти миль на шкетлаину лісовими стежками по сномпах, снігах і переносять різкі невгоди. При кінці своєї промови товариш закликав присутних, щоб допомогли страйкувачам. На його заклик присутні зложили добровільних жертв на суму \$13.60.

Жертвували сілдуочі товариші і товаришки:

Но \$1.00: С. Багрії, М. Тандаралюк, Ф. Гоуц, Анна Вухал, І. Вухал, В. Іваков; по 50 ц: П. Дамілюк, Н. Зайковський, Н. Н. Ф. Абуханов, А. Іваков, Н. Юрків, І. Палагон, С. І. Зайковський, І. Галицький; по 25 ц: М. Лавчинин, М. Боронос, А. Борницька, П. Базил, В. Андресюк, П. Ковал, М. Мороз, Д. Муєв, Д. Сирота, П. Завин, О. Калічук, І. Василічук, С. Шварчук 10 ц. Разом \$13.60. Переказ грошей 16 д. Вислано \$13.50.

І від іменні страйкуючих лісових робітників в Порт Артур всім жертводавцям складую товариську подяку.

І. Г.

ВШАНУВАЛИ ДРУГУ РІЧНИЦЮ УРД.

В неділю, 15 грудня, відвідувано в Сейнт Кетерінс, Онт., другу річницю відкриття Українського Робітничого Дому. Цю річницю відвідувано великим концертом-мітінгом.

Програма концерту була досить добре підібрана і з концерту були вдоволені всі присутні, бо кожному присутній витали довгими сплесками.

На половині концерту промовляв т. Стоєцький, який тепер гадить з фільмами по ехідній Канаді. Тов. Стоєцький у своїй палкій промові висизив широко здобутки нашої організації, а при кінці своєї промови закликав до присутніх, щоб би вони по своїх силах зложили жертви на довг, який ще тяжить на будинку і чим далі змогу попровадити це кране освітню працю серед українського робітництва.

Присутній відхукулись на цей залив і зложили досить поважну суму, чим зменшили наш довг.

По колєкті т. Пасадійчук проголосив кілька вібрво готівкою, а кілька здекларовано і від імені

нашого відділу зложили подяку всім жертводавцям за їхню щирі жертви.

Один невідомий робітник сказав: "Будуть мати чим ділитися". Цему робітничови чі хочу сказати, що ми не думуємо його висловом, бо знаємо, що таких є багато невідомих, що говорять і самі не знають, що вони говорять. Найкраща порада для таких невідомих товаришів є та, щоб товариші ставали членами організації і там побачуть, куди їде кожний цент, який зібраний нашою організацією, а тоді те будуть поводити таких ісевітських. Кожний свідомий робітник знає, що в нашій організації дається світ за кожний цент і все членство знає, куди і нащо йдуть їхні центи. Завдяки цему наша організація й росте в силу з кожним днем.

На закінчення я вживаю цього робітника, що так сказав і друзів побільше йому, щоб прийшли на нашу збори і стали нашими членами, та тоді арозуміють свої мильні вискази.

Присутній.

ХТО "ОРДЕРУВАВ" 4 ДОЗЕНИ ПИВА?

Монтреал, Кве.

Звичайно, що робітник страйкуючий з такими самими бідаками, що й я. Ні що звети, ні в що вбратися. В кожного впринслово нашої балачки є нарікання на оту біду й ладіні. Але мало хто з них знає, що треба робити проти тієї біди, щоб її не було. Чути лише нарікання й зітхання, а більше нічого. Та тим біди не прогнати й життя не поліпшити.

Я отримав листу від пресового фонду. Наш часопис "У.Р.В." є часописом робітників, з тих самих бідаків, що підле своє життя працюють на багаті, ермі-яє ходять в голоді й холоді. Ніпов я з тією лістною до одного робітничої сімї, саме до тих, що раз-у-раз тільки й знають жалуватись на свою біду.

Прийшов я в хату, привітався і задав свою бєсєду, за чим я прийшов.

Чоловік і жінка почали знов про свою біду. Усе питався, коли то буде вже лекше жити на світі. Я порадив їм, хай передлатять собі "У.Р.В.", а тоді самі побачуть, яким способом можна поліпшити своє життя й життя усіх працюючих.

Вислухали вони мене, а далі чоловічок каже:

— Та вона може й правда, лише я не можу передлатити вашої газети, бо не маю заңо.

Так жертвуйте хоч 10 чи 5 центів на пресовий фонд цієї робітничої газети — говорю я до него.

Обов зачав виправдуватися, що в них ні цента-при душі немає. Я повірив їм і вже збирався до відходу. Параз хтось постукав в двері й відчинив, зашпуючи:

— Хто ордерував 4 дозени пива? — Песи до хати малий! — заговорива жінка.

— Орайт!

І хопіть поїс 4 дозени пива тим, що ні цента не мали при душі на робітничу газету. Жінка, навіть не торгуючися й не питаючи, кілько заплатити, вивала гроші й заплатила за пиво. Видно, вона вже знала піну й не була першина оті 4 дозени пива.

Подивився я на них, а вони тільки очі похнюпили в долину й слова не промовили.

За ті гроші, що зараз ви витратили на пиво, були-б читали цілий рік "Українські Робітничі Вісті" — сказав я їм.

Та вони мовчали, втопивши свій розум в 4 дозени пива. А там далі знов будуть плакати на свою біду й знов залявати її пивом. Ех темні, нещасні...

С. Л.

Товариші! Відновляйте передлату на "Укр. Роб. Вісті"! Не забувайте про пресовий фонд наших часописів!